

TENGERSZEM
Ó V O D A

Madarak és fák napja
Május 10.

Mese

Fésűs Éva: Cinege Miki

Tegnap egy kékfejű cinege szállt az ablakomra.

- Csin-csitt! Csin-csitt! - szólt be kedvesen. - Cinege Miki vagyok, és azért jöttem, hogy meséljek valamit. Meghallgatod-e?

- Hogyne hallgatnám, cinegemadár! Be is eresztelek, napraforgómaggal meg is kínálllak.

- Jó, de akkor előbb küldd ki a cicát, mert attól nagyon félek. Tavaly télen borzasztó kalandom volt egy cirmossal. Széttépett volna, ha nincs ott Sanyika!...

Így tudtam meg Cinege Mikitől, hogy van valahol egy szöszke fejű, nagyon jószívű kisfiú: Sanyika. Ez a kisfiú anyyira szereti a madarakat, hogy télen tökmagot fűz fonálra, fél diócskákat kötöz zsinigre, és kiakasztja nekik a faágra. Így a torkos verebek nem férnek hozzá, de a hasznos cinegék, mint megannyi ügyes, szárnyas tornász, hintázva is megeszegetik az eleséget.

Sanyika gondoskodása nélkül nagyon sanyarú sorsuk lett volna. A hó minden nekik való ételmet elborított. Sokan majdnem éhen pusztultak, a dermedt kis Cinege Mikit pedig macska körme szagatja szét, ha Sanyika idejében meg nem menti.

Később, amikor már tavaszi napsugár bontogatta a bimbókat, és a madarak fészekrakásra gondoltak az erdőben, Cinege Mikinek eszébe jutott, hogy ő most is meglátogatja Sanyikát. Felkerekedett hát, és vidáman röppent az ablakára. Huncutkodva kocogtatta meg az üveget, de a házból csak a doktor bácsit látta kijönni!

- Jaj! - dobbant meg a szíve. - Itt valami baj történhetett!

- No, azért nem kell megijedni! - mondta a doktor bácsi Sanyika édesanyjának. - Most már meggyógyul a kisfiú. Hanem a nyáron nagyon sok piros almát kell ennie, hogy megerősödjék!

Milyen szerencse, hogy éppen almafa áll a kertjükben!

Cinege Miki elégedetten látta, hogy már nem koparak az almafa ágai.

Duzzadó rügyecskéket ringatott rajtuk a tavaszi szél. Az iménti ijedség után rá is szállt a fára tollászkodni, s hát, uramfia, egyszer csak mit hallott!?

Halk mozgolódás támadt a bomladozó levelek között. Ezernyi zöld hernyó kezdett nyüzsögni az ágak hajlásaiban, és egy repedésből kikukucskált a csúf, kövér vezérhernyó.

- Támadás! - sziszegte. - Megkopasztjuk az almafát!

- Megkopasztjuk! - adták tovább egymásnak az alattomosan neszező hangocskák.

Cinege Miki azt hitte, káprázik a szeme, cseng a füle.

- Jaj - gondolta, még ha egy nap ezer kukac fér is a begyembe, akkor sem győzöm őket egyedül megenni. Márpedig Sanyika almafáját tönkretenni nem hagyom!

Megfordult hát, és szélesebesen repült vissza az erdőbe, fellármázni az egész cinegerokonságot. Csak el ne késsenek!...

Az almafán már megindultak az öreg araszolók felmérni, hogy milyen hosszúak az ágak, és nyomukban gyűrűzni, hemzsegni kezdett a falánk hernyósereg. Sokan fonálon ereszkedtek alá a kiszemelt rügyecskékre, s nem maradt tenyérnyi hely, amit el ne leptek volna. Szegény almafa tehetetlenül sóhajtott.

A vezérhernyó hátán úgy meredeztek a szőrpamacskok, mint megannyi harci bokréta. - Rágni! - vezényelte, azután eleresztette magát, és rápottyant a legdúsabb ágra. Csámcsogva akarta bekapni az első rügyfalatot, amikor hirtelen éles kis madárcsőr koppant a hátán. A következő pillanatban egész felhőnyi cinege csapott le az almafára. Kékcinegék, barátcinegék, kedves kis búbosok, mind eljöttek! Lett is haddelhadd! A vezérhernyó bevándorolt Cinege Miki begyébe. A szemfüles madarak minden hernyót nyakon csíptek. Még a fakéreg alá is benéztek, hogy hírmondó se maradjon

belőlük. Bújt az ellenség, ahogy csak tudott! Összezsugorodtak, zöld rügynek, összesodródott falevélnek álcázták magukat, de a cinegék elől így sem menekülhettek meg. Néhány óra alatt megtisztították az almafát a veszedelmes kártevőktől. Így hálálták meg Sanyika jószágát, aki a nehéz, téli időben sem feledkezett meg róluk. Termett is a nyáron annyi piros alma azon a fán, hogy még nektek is jutott volna belőle egy kosárral!..

Versek

Mentovics Éva Fecskefészek

Kisfecskeknek kényelmes
pihe-puha ágya -
sárból van a kis fészek,
tollból meg a párna.

Eresz alá építik,
így ha vihar támad,
megvédi a háztető
a kis fecske-házat.

Azt mondják a cinegék
itt a tavasz nyitnikék!
Kék ibolya, hóvirág,
csupa öröm a világ!

Gazdag Erzs: Fecskehíradó

- Csivitt – csivitt, zeng a szó,
szól a fecskehíradó.
Tegnap óta hallgatom;
Behallik az ablakon.
Hajnal óta rákezdte
A fészekben két fecske.
Csak ezt fújja: csitt-csivitt,
Itt a tavasz, itt van, itt!

Benedek Elek – Szeresd a fát

<https://www.youtube.com/watch?v=5IZYMGtWCLE>

Ének-zene

Énekek:

♥ Gólya bácsi, gólya

<https://www.youtube.com/watch?v=2oOtXbYgeiM>

♥ Ugráljunk, mint a verebek

<https://www.youtube.com/watch?v=X67INTzg3og>

♥ Csip-csip csóka

<https://www.youtube.com/watch?v=sWDFWs7FW18>

Zenehallgatás:

♥ Fecskét látok

<https://www.youtube.com/watch?v=sZARFboSvXY>

♥ Ó, ha cinke volnék

https://www.youtube.com/watch?v=6Z3c5x_Oh9o

♥ Hogy a csibe:

https://www.youtube.com/watch?v=IiIZkc_TdQ0

Mondóka:

Amikor kinn süt a nap

Amikor kinn süt a nap, (a két kéz öt ujjá nyitva)

A csiga a házában marad. (az ököl összezárva, a hüvelykujj eldugva)

De amikor eső hullik, (két kéz a fej fölött, ujjak mozgatása)

Csigabiga előbújik. (a fej két oldalán a két mutatóujj)

Neki az a jó idő,

Mikor esik az eső. (az eső utánczása az ujjakkal)

Áspis kerek, (köröket rajzolunk a kisgyermek tenyerébe)
útifüves, leveles. (négylevelű lóherét rajzolunk)
bíbola, bíbola, (csuklótól az ujjhegyekig simogatjuk tenyerünkkel)
pacs, pacs, pacs. (hármát belecsapunk a tenyerébe).

Essél eső essél, bugyborékot vessél,
búza bokrosodjon,
árpa szaporodjon.

Mozgásos játékok

Fecskék

A játék leírása: felállás vonal mellett, egy sorban egymás mellett. Jelre a gyerekek szerteszét szaladnak, újabb jelre beállnak a vonal mellé, tetszés szerinti sorrendben.

Játszhassuk a mozgás más fajtaival is: ugrálva, mászva, kúszva ,ilyenkor más-más állat mozgását utánozzuk (verebek, kutyák, kígyók).

Fejlesztési lehetőségek: alap mozgáskészségek (járás, ugrás, szaladás) fejlesztése, gyakorlati készségek (mászás, kúszás) fejlesztése, térészlelés, gyorsaság fejlesztése.

Kis tornászok

Kis tornászok vagyunk mi, (csípőn a kéz, jobbra-balra dőlünk)
Szeretünk mi tornászni.

Előre-hátra hajolunk, (előre és hátra hajolunk)

Jó nagyokat tapsolunk. (ugrálva tapsolunk)

Ujjainkat mozgatjuk, (az ujjainkat mozgatjuk mellkasunk előtt, mint ha zongoráznánk,)

Karjainkat forgatjuk. (karkörzéseket csinálunk)

Jobbra és balra hajolunk, (csípőre tett kézzel jobbra és balra dőlünk a törzsünkkel)

Jó nagyokat tapsolunk. (ugrálva tapsolunk)